

de rykke op til at blive Førere paa de Lokomotiver, der gaa i selve Togtjenesten. Det ærede Medlem fra Odense (Halsted) mente, at der kunde være Grund til at fastslaa en vis bestemt Tid, der skulde være at betragte som Prøvetid for Fyrbødere, saaledes at de, naar denne Tid var omme — selv om man ikke just satte bestemte Maaneder eller Aar —, saa nogenlunde kunde gøre Regning paa at blive forfremmede til Lokomotivførere. Hvis man skulde ind paa det, maatte man i hvert Fald gaa til at sige, at de skulde være Lokomotivførere, hvad enten de ere Førere paa en Rangermaskine, eller de ere virkelige Førere paa de Maskiner, der gaa i selve Togtjenesten. Og det tror jeg dog i hvert Fald maa overvejes. Jeg tør ikke give noget Løfte om at ville gaa ind paa saaledes at fastsætte, om end noget kalkulatorisk, en Tid, i hvilken de paagældende skulde føre Rangermaskiner, og hvorefter de, hvis de ellers findes egnede, rykke op paa Lokomotivførerlønning, men maaske alligevel i nogen Tid vedblive at føre Rangermaskiner. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, hvad ikke fremgik af de to ærede Medlemmers Udtalelser — jeg gaar ud fra, at det er en Forglemmelse —, at det ikke er saadan, at de paagældende maa nøjes med Lokomotivfyrbøderløn, naar de gøre Tjeneste som Førere. De faa, naar de køre Rangermaskiner, det derfor normerede Tillæg, som kaldes Rangertillæg, saa at de ikke ere stillede som Fyrbødere i al Almindelighed. Man maa saaledes vistnok indrømme, at selv om der hidtil har været en Del Lokomotivfyrbødere, som have kørt alt for længe som saadanne, ogsaa i selve Togtjenesten, vil der, naar nu de 35 rykke op, være raadet Bod paa det mindre tilfredsstillende, som jeg indrømmer, der har været ved den hidtidige Ordning.

Medens jeg er ved Omtalen af de Oplysninger, der findes i Betænkningen, kunde jeg samtidig sige et Par Ord om det Spørgsmaal, der blev fremdraget af det ærede Medlem fra Odense (Halsted) under Henvisning til en Skrivelse, der findes i Betænkningen under Nr. 19, og som vedrører Stationernes Klassificering. Det ærede Medlem udtalte Haabet om, at der kunde bødes paa det Misforhold, der er fremkommet derved, at enkelte Stationer ikke ere komne i den noget højere Klasse, som de i Virkeligheden i Henhold til deres Størrelse burde henføres til. Naar de ikke ere det, er det, fordi man ved at lade dem vente, indtil der bliver Ledighed, undgaar

at sætte nogen Station i en lavere Klasse, end de have haft efter den tidligere Klassificering. Det ærede Medlem har Ret i, at man kunde bøde paa dette Misforhold. Jeg har tænkt mig, at man kunde bøde derpaa ved at give Stationsforstanderne paa Stationer, der i Henhold til deres Størrelse egentlig burde rykke op, men ikke ere rykkede op, fordi der i den sidste Lov er fastsat et bestemt Antal Stationer for hver Lønningsklasse, den Forskel, der fremkommer i deres Løn, som et personligt Tillæg, som de da maatte miste, naar de enten blive forflyttede eller Stationen rykkede op. Jeg har haft Lejlighed til, ganske vist kun i Forbigaaende, at nævne det i Finansudvalget, jeg vil dog gerne drøfte det videre med det. Dog vil jeg sige, at hvis der ikke er almindelig Tilslutning til en saadan Ordning, har Ministeren jo ingen som helst Berettigelse til at stille Forslag derom, thi det er jo i Virkeligheden en Gaaen-udenom Lønningslovens Bestemmelser, og jeg vil reservere mig meget imod, at det skal blive almindeligt. Jeg tror dog, at man kan tage dette Spørgsmaal op for at lempe noget paa de Uretfærdigheder, som de paagældende med nogen Grund kunne klage over ere til Stede i denne Overgangstid, hvor der altid vil være Forhold, hvor en Del bliver skuffet. Man kan jo ikke bøde paa det alle Vegne. Her tror jeg dog, det kan ske uden nogen meget stor Bekostning. Jeg kan dog ikke udtale mig om, hvor meget det vil koste at give de paagældende 8 Stationsforstandere et saadant Tillæg. Jeg har ønsket Oplysninger derom, de ere ikke komne endnu, jeg maa derfor udtale mig med alt muligt Forbehold, men jeg vil gerne drøfte Sagen med Finansudvalget, naar Oplysningerne foreligge.

Under Nr. 8 er der af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, der, som nævnt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), angaar Betalingen for Snekastning. Det ærede Medlem gjorde selv opmærksom paa, at Spørgsmaalet havde været fremme tidligere, og det, at det ærede Medlem kunde henvisse til tidligere Udtalelser, berettiger ogsaa mig til en vis Grad til at henvisse til saadanne, om jeg end ikke som Minister har haft Lejlighed til at udtale mig om dette Spørgsmaal. Jeg tror, ærede Medlemmer ville indrømme, at der var nogen Berettigelse i, hvad der blev udtalt i Fjor af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) ved Behandlingen af et lignende Spørgsmaal, nemlig, at hvis man